

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 87. Hipponea Urbs a Ferdinando Etruriæ Duce capta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

bus impetratis pro eorumdem solemnibus Sæc. XVII.
 promulgatione diem octavam A. C. 1607.
 Octobris indixit, omnesque literatos edito pro-
 gramate ad hanc solemnitatem invita-
 vit. Præstituta igitur die Rector & Pro-
 fessores cum aliquot Studiosis & Mini-
 stris aulicis, qui Academiæ insignia
 deferebant, templum ingrediebantur,
 ubi præsentem Principe Cancellarius ha-
 bita oratione Cæsaris privilegia prælegi
 iussit, atque insignia pro more Acade-
 miæ Ministris distribuit: quibus per-
 actis rursus eleganti latina oratione Cæ-
 sari ac Principi debitæ rependebantur
 grates, lauto convivio totam solemnita-
 tem concludente.

§. LXXXVII.

*Hippona Urbs a Ferdinando Etru-
 riæ Duce capta.*

Hoc item anno Ferdinandus Magnus Thuan. hist. lib. 138.
 Etruriæ Dux expeditionem in Afri-
 cam suscipere statuit, Hipponam ur-
 bem olim a Divi Augustini Natalibus at-
 que Episcopatu celebrem occupaturus.
 Igitur hanc in rem instructa classis, cui
 Silvius Picolomineus & Igiramius præ-
 erant, die trigesima Augusti Liburno
 solvit, cujus cursum non modo vento-
 rum prosperitas, sed & Amurathis, qui
 vicinum littus infestabat, intercipiendi
 P 5 avidi

Sæc. XVII. aviditas propellere videbatur: eo au-
A. C. 1607. tem insequentium sedulitatem tempe-
 stiva fuga eludente, Silvius die decima
 tertia Septembris Galitam contendit,
 inde vero promotio feliciter cursu in Hip-
 ponæ conspectum venit, ubi selecto ad
 excensionem loco tertia post die suos
 milites in stationes ordinesque, ut com-
 mode Ductorum imperia accipere pos-
 sent, provide distribuit, ad omnem stre-
 nue rei gerendæ dexteritatem intentis
 cunctorum mentibus. Excensione au-
 tem facta Passerinus Bellidux Hippo-
 nenses, qui a quodam Christiano jam
 ante viginti dies de hostium adventu
 moniti erant, primo certamine fudit,
 fugavitque, inde vero Guadagnius, ani-
 mosior factus admotis ad arcis portam
 crepitaculis, conscensisque muris urbem
 cum suis ingressus est, Turcis sese stre-
 nue opponentibus, quibus tamen tor-
 mentorum vi repulsis, cum Brancado-
 rus alique Centuriones per aliam por-
 tam in urbem penetrarent, mox inso-
 litus Christianorum, nomen Sancti Au-
 gustini velut belli thesseram invocan-
 tium, clamor audiebatur, victoriæ spes
 & augurium, quo percepto Sylvius ad
 portam mediterraneam crepitaculum
 admoveri iussit, eaque, non tamen sine
 clade & suorum sanguine aperta, præ-
 sidioque firmata Guiscardum ad portam
 mari-

marinam tendere præcepit, licet per Sæc. XVII.
 eam plerique jam Turcæ & Mauri nata A. C. 1607.
 tatu evasissent, aut aquis hausti fuissent,
 ceteris ad Turrim quamdam con-
 fugientibus, qui tamen admotis belli
 tormentis inde ad arcem recedere com-
 pulsi, ea quoque expugnata sese victo-
 rum arbitrio dederunt: Sylvius igitur
 loco potitus, quantocius hostium tor-
 menta muris dejici, atque ad naves
 deduci jussit, omni alio apparatu flam-
 mis consumpto. Postremo ad Moscheam
 strenue adhuc a Turcis certatum quam-
 vis inde etiam brevi dejicerentur, Chri-
 stianis obfirmato ad vincendum animo
 certantibus: Cum ergo ceteri Bellidu-
 ces conferto agmine per varias portas
 in urbem penetrarent, hostibus partim
 cælis partim ad domos fugere compul-
 sis, Sylvius plena victoria potitus est,
 occupatis duodecim signis, quinque
 æneis tormentis, captisque millequin-
 gentis: de occisorum autem hostium
 numero, quoniam in mare sparsos ne-
 mo computat, constare non potuit, in
 urbe tamen & arce interfecti sunt cir-
 citer trecenti septuaginta. Victorum
 autem tam acri ac frequenti conflictu
 pauciores longe cecidere, nec vilia ta-
 men omnia, nec illacrimata suis ca-
 pita, quorum potissimi erant Gabriellus,
 Pallerius, Panhormitanus Equites, Fran-
 ciscus

Sæc. XVII. ciscus Comes Brancaleonius, Alemanus, Baldellius, aliique Ordinum Ductores. Eodem autem die, cum hinc Tunetanis, illinc Algerianis admodum vicinis, diuturnior in urbe mora periculo haud careret, Sylvius cum tota classe solvit, & die vigesima septima Septembris Liburnum appulit, displota in victoriæ signum tormentis, & decantato in gratiarum actionem Hymno Ambrosiano.

§. LXXXVIII.

Ptolomæi Gallii Cardinalis obitus.

*Ciacon. in
vita Pii IV.
Aubery in
vit. Card.*

Inter Cardinales, quos invida mors vita & Purpura hoc anno exiit, quatuor occurrunt, quorum primus erat Ptolomæus Gallius Novocomensis, qui ingenii sui felicitate, morum pietate ac indefessa industria juvenis adhuc a Trivultio & Gaddio Cardinalibus in contubernium recipi, eisque a secretis esse meruit, inde a Joanne Angelo Mediceo, qui renunciatus Pontifex Pius IV. dicebatur, primo Marturanensis Antistes, postea Sipontinus Archiepiscopus suffragante integritatis, doctrinæ, ac prudentiæ merito electus est, demum anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo quinto die duodecima Martii Purpuram ab eodem Pontifice adeptus